

ברית מילה

חשיבות בבחירת הסנדק והמוהל

הכל כשרים למול וישראל גדול שידוע למול קודם לכולם (שו"ע יורה דעה רס"ד א). הקב"ה ציווה אותנו לקבוע אות בגופנו ובכך להבדילנו משאר העמים. וטעמה של מצווה זו כותב ה"לבוש" מפני שזה סימן אמיתי שאינו משתנה לא בחיים ולא אחר המוות וחתום יפה בברשנו, להורות שאנו עבדי הקב"ה ומחויבים לקיים מצוותיו ולא לעבור עליהם כי לכך נוצרנו. ורצה הקב"ה לברוא האדם בחיסרון זה בעורלה אע"פ שהיה יכול לברוא כשהוא מהול כי הדבר משמש סימן שכשם שאדם מסוגל לתקן את מום גופו הוא יכול לתקן פגם נשמתו שכן בידו הדבר להיות טוב ולא לחטוא.

כמובן חשיבות יתרה נודעת לכך בבחירת המוהל והסנדק כיוון שאם הם כשרים ויראי שמים, יש בכוחם להמשיך קדושה וטהרה על הנולד. לכן יש לבחור סנדק ומוהל צדיקים ויראי שמים (בנוסף למה שהמוהל חייב להיות בקי ומומחה).

מספרים על הגה"צ ר' יעקב מוצפי זצ"ל שהיה מקפיד מאוד על מוהל וסנדק שיהיו יראי שמים. וסיפר פעם על חכם עובדיה צדקה זצ"ל שהיה איש החסד, ורודף אחר צדקה ומצוות ששאלוהו "במה זכית לכל החסידות ולכל המעלות הטובות האלו?"

ענה חכם עובדיה "אני בבחינת חומץ בן יין, והייתי צריך להיות הרבה יותר חסיד וירא שמים ממה שאני טיפה מן הים הגדול, וכל זה למה, מפני שהסנדק שלי היה הגאון רבי יוסף חיים, בעל ה'בן איש חי', והמוהל שלי היה אחיו, ועד כמה שהסנדק והמוהל קובעים את מהלך החיים של הנולד אין לשער ולתאר, ולכן אני אומר שלא הגעתי לכולם ממה שאני הייתי צריך להגיע".

וכך היה מסיים את סיפורו "בחרו לכם מוהל וסנדק ירא שמים, לטוב לכם ולילדיכם כל הימים...". הנה מעשה מופלא היכול להמחיש לנו בצורה נפלאה על השפעתו של המוהל וכוח תפילתו בזמן המילה: בשעת לילה מאוחרת נשמע צלצול טלפון בביתו של רבי רפאל, מוהל מפורסם. על הקו הייתה אשה שהזמינה אותו לערוך ברית לבנה בביתם שבתל אביב בשעת בוקר.

המוהל התעניין לדעת מי שלחה אליו והיא ענתה כי מצאה את שמו ב"דפי זהב", תשובה מוזרה למדי... ביום ובשעה שנקבעו הגיע רבי רפאל לכתובת הבית. היה זה בית מפואר בשכונה צפון תל-אביבית מטופחת. רבי רפאל צילצל בפעמון ובפתח הופיעה אשה. היא הודיעה לו קצרות כי למעלה, בקומה השניה, שוכב התינוק. על השולחן מעטפה ובה כסף והיא עצמה חייבת לצאת מן הבית. בעוד כרבע שעה תגיע המטפלת לשחררו. רבי רפאל לא הספיק להתעשת מתדהמתו וכבר נכנסה למכוניתה ונסעה...

עלה רבי רפאל במדרגות הבית ומצא תינוק קטן שוכב בעריסה מהודרת בחדר מפואר ביותר... הוא מל את התינוק, כשהוא המוהל, הוא הסנדק, והוא המכובד בברכות... משסיים רצה ללכת, אך המטפלת עדיין לא הופיעה. בנתיים החל התינוק לבכות והמוהל הנבוך נטל אותו בידיו ומחוסר אונים החל לבכות יחד איתו...

בעודו מתייפח, חיפש את המטבח, שם מצא בקבוק חלק והאכיל את התינוק הצורח. התינוק נרגע אך ר' רפאל עדיין לא....

הוא המשיך לבכות בכי מלא כאב על אנשים אומללים אלה, שביום היכנס בנם בבריתו של אאע"ה, אינם מתפנים להיות נוכחים במקום. יש להם עיסוקים חשובים יותר...

הדמעות נשרו על פניו של התינוק, שבנתיים נרדם על זרועותיו של המוהל לישון שנת ישרים. רק לאחר כשעתיים הגיעה המטפלת. היא זרקה תירוץ כלשהו ורבי רפאל אף לא האזין. הוא נטל את תיקו ונמלט על נפשו...

חלפו שלוש עשרה שנה. יום אחד התקשרה לרבי רפאל אשה. היא הזכירה למוהל את הברית המוזרה שערך לבנה שלוש עשרה שנה קודם לכן...

רבי רפאל לא היה זקוק לתזכורת, אז סיפרה לו האשה "הילד שערכת לו את הברית רוצה לשמור מצוות. בעצם, מאז היותו ילד קטן, הוא רוצה להתפלל, לשמור שבת, לחבוש כיפה. התייעצנו עם מומחים ואלה

ברית מילה

לא הצליחו לעקור מראשו את שיגיונותיו. החלטנו להניח לו ללכת בדרכו. רק אותך אנו מכירים מבין היהודים שומרי תורה ומצוות ואנו מבקשים שתדריך אותנו..."